

Un estudi de la Unitat de Recerca en Atenció Primària de l'ICS Camp de Tarragona, i finançat per la CAMFIC i l'IDIAP Jordi Gol, determina que els pacients amb càncer avançat tenen una prevalença de depressió major força més alta que la població general.

EL 37,2% DELS PACIENTS AMB CÀNCER AVANÇAT PRESENTA DEPRESSIÓ

El 50% d'aquests pacients mostra preocupació per les dificultats que la malaltia pot causar en l'economia de la família, i un 75% es mostra preocupat pel dolor que en el futur pot arribar a causar la malaltia.

L'objectiu de l'estudi ha estat quantificar la prevalença de malestar psicològic i de trastorns psiquiàtrics en pacients amb càncer avançat. La mostra ha estat formada per pacients amb diversos tipus de càncer avançats atesos a l'atenció primària i/o pels equips PADES (Programa d'Atenció Domiciliaria Equips de Suport) de Tarragona i Reus.

Els criteris d'inclusió eren ser major de 18 anys, tenir una expectativa de vida menor a 6 mesos, mantenir la suficient capacitat cognitiva per a proveir un consentiment informat, així com per completar de forma vàlida els qüestionaris.

En la mostra finalment es van incloure 43 pacients, afectats de càncers avançats en diverses localitzacions (8 casos eren càncer pulmonar, 4 hematològics, 4 de mama, 4 d'úter i 4 de bufeta urinària). El temps d'evolució des del diagnòstic anava dels 2 als 90 mesos, amb una mitjana de 15 mesos.

Els resultats

El 44,2% tenien símptomes ansiosos, un 46,5% símptomes depressius, i un 37,2% patia depressió major

Els resultats mostren que la depressió s'associa amb limitacions significatives de diversos paràmetres de la qualitat de vida: com la funció cognitiva, emocional, social, i en la mesura global de la qualitat de vida. Mentre que les dimensions funció física i funció rol, més directament influïdes per la pròpia malaltia, estan altament afectades en tots els pacients que deien patir més dolor, més fatiga i majors trastorns del son.

La depressió també s'associa a una menor autonomia del pacient en relació a la malaltia cancerosa avançada, a una menor percepció de suport social, a més preocupacions existencials; així per exemple:

- ✓ **el 50% mostrava preocupació per les dificultats que la malaltia podia causar en l'economia de la família,**

- ✓ un 75% es mostrava preocupat pel dolor que en el futur podia arribar a causar la malaltia,
- ✓ un 68.8% el preocupava la càrrega que representava per la família,
- ✓ un 81% el preocupava la pèrdua independència,
- ✓ i a un 68.8% li preocupava si la malaltia li podia restar dignitat a la vida.

Segons el **Dr. Enric Aragonés**, metge de capçalera de Constantí, investigador del Grup de Recerca en Salut Mental i Atenció Primària (Unitat de Recerca en Atenció Primària de l'ICS Camp de Tarragona), i investigador principal d'aquest estudi " *els resultats mostren la necessitat d'un abordatge multifactorial en que es tracti no només els problemes físics i de dolor, tal i com ja es fa amb les cures pal·liatives, sinó també els problemes psicològics, de qualitat de vida i la relació amb la família i els cuidadors*".